



21261

III

Mag. St. Dr.

P

Laurentius.
Ala joach. e Aureola immortal
gloriae

PANEG. et VITAE
Polon. Fol.

№ 1156

15

Sa
A

H

In

Ph

A

—

A U R E O L A

Immortalis Gloriæ.

Pro Virtutibus, Meritis, & Laboribus,

Amstris olim Clarissimi & admodum Reverendi Domini

M. LAURENTII

SALTSZEWICZ,

Sacræ Theologiæ PROFESSORIS, Ecclesiarum Collegiatae Sanctæ
ANNÆ & Parochialis in Proszowice PRÆPOSITI, Geometriæ

Jurati, &c.

In sinu æternitatis

R E P O S I T A.

& dum Ei

In Ecclesia Collegiata Sanctæ ANNÆ

Cum maximo Ordinum Academicorum dolore

justa Funeralia persolverentur,

à

M. ADALBERTO JOACHIMO

F O L T A N S K I

Philosophiæ DOCTORE. Ejusdemq; Regio ac Tyliciano Eloquentiæ PRO-

FESSORE, COLLEGA MAJORE, Ecclesiæ Collegiatae Sanctæ ANNÆ

CANONICO, ibidemq; Festorum SALVATORIS & B.V. Mariæ

CONCIONATORE.

Lugubri Stylo & Calamo

ADUMBRATA.

Annô à principio nostræ Salutis 1762. Die 22. Mensis Aprilis.

CRACOVIAE Typis COLLEGII MAJORIS.



153.

K.k.k.k.

A U R E O L A

Immortalis Gloriæ.

O miram rerum temporumq; vicissitudinē!

Redeunt gramina campis arboribusq; comæ

& pars nobilior Univerſi

Animata humus arborq; inverſa homo,

in Vere experitur Autumnum.

Ingreſſus nuper ſignum Arietis Sol

vix non ſingula ſub concavo Lunæ poſita

ſuo calore animando vivificat,

& in Mycroſmo ſeu parvo mundo homine

non modo æſtas, ſed & ætas friget.

Dicitur rebus Sublunaribus ab aperto tempore Aprilis

& hominibus extra tempus eſt aperilis.

Etenim

Cum latis decorantur floribus borti,

miſeri terrigenæ ferales ſpectamus cupreſſos.

Dum resonant avibus virgulta canoris

in præſicias Niobenq; converſi mortales

vel lugubres lachrymabili voce intonamus leſſus,

vel illos per aures aurasq; resonantes ægrè percipimus.

O ætas æſtasq; hominum!

Quomodo ſupra variabiles annorum es præcipitata rotas.

O mirabiles terrigenis annorum Revolutiones!

Ante heſperum intuentur tenebras,

& necdum ad ipſum occaſum declinante die

plusquam Cymmerias experiuntur noctes.

Quomodo mutârunt homini elementa fidem!

dum ex quibus componitur ab illis deſtruitur.

Idem

*Idem ignis qui vivificat, incinerat,
Idem àér à quo pascitur, inficit,
Aquosus humor qui reficit, submergit,
terra ex qua conglutinatur, cum in cineres resolvit.*

Verùm

Modicum vel nil, me iudice tempori debent
qui solùm ad adesse non ad esse tempori vixerunt,

Ex se & pro temporis exigentia ad adesse

semper vixit fuit fecitq;

Illustris olim Clarissimus & Admodum Reverendus Dominus

M. LAURENTIUS

SALTSZEWICZ,

Sacrae Theologiae PROFESSOR

Ecclesiae S. ANNAE PRÆPOSITUS &c:

quæ non modò dies diei indicabit scientiam,

sed simul testis omnium fatebitur conscientia,

et vallata immortalitatis privilegiis evincent munimenta.

Et ideo

Etiàm nonnisi hoc sibi videtur de tempore vindicare nunc,
quod cùm aliis ver amænum adaperiat campum prosperitatis.

Ille lassatus laboribûs

Venerandus Authoritate & Seniô

Conspiciuus virtutibûs meritisq; PROFESSOR

in æternitatis sinu recipiat Aureolam.

Juxta commune Philosophorum Dogma:

Fit plerumq; à potiori denominatio

Eccur non debeat dici Immortalis Gloriæ redimitus **AUREOLA**

Qui sua nobiliori in parte

quæ æviterna digna sunt gessit memoria.

Nempe

In Universitate Cracoviensi D. Jagelonis Athenæo
cum se illo (quod est Mysterium laborum) obstrinxisset Sacramento

illud inviolabiliter & usq; ad mortem sacrosanctè servavit
non unicâ flato tempore fideliter laborando horâ
quia emeritissimus & laboriosissimus ubiq; locorum
ultra quadraginta Annos in Statione Academica PROFESSOR

Enim verò

*Non hic quemq; ætas sua vel dignitas eximit,
non imposita negotiorum alleviat moles
non debilitas fractaq; dispensant vires,
non tenuior & non ad mensuram laborum excusat fortuna.*

Ut est semper Academicum pati,
ita quousq; in vita hucusq; in tabula.

Vir hic verè Academicus

eundem laboris & eruditionis verum retinuit amorem
quem Illi Alma Scientiarum instillavit MATER

Hunc si quæ quandoq; fuerunt adversa,
non extinxerunt, sed probârunt.

Ejus prima ætas optimis fuit imbuta artibus
quod ex juventutis flore certocertius portendebant illi,
quibus aliquomodo præscientia vel futurorum notitia est concessa.

Florem hunc in Vere

Nullus debuerat concoquere fervor,
cum tales necdum in autumnno protulerit fructus.

In Schola Regni hoc optimè didicit

quod unusquisq; non solum suo Nomini,
verum & propriæ debeat correspondere vocationi.

Proinde

Per omnes scientiarum maturo passu procedendo gradus
quidquid in Academico calcaverat Luco
si non ut Perseo rosa fuit LAURENTIO
tunc non una cum Theagene dignum Coronâ.

Hinc

Aurum auro an veriùs laurui laurum

visu

visa fuit addidisse Jagelonica Pallas,
dum Ejus emeritum Caput
utrâq; in Philosophia redimivit Laureâ.

Sub hoc pulcherrimo eruditarum mentium Serto
nunquam ad Scholasticum Phæbum umbram quæsit,
quia in laborum æstu continuus fuit.

Quinimo

ut palma sub pondere crescit,

fic Ille:

sub acervatis non semel agmine toto laboribus
surgebat, crescebatq; altiùs;

donec ad Immortalis Gloriæ **AUREOLAM**
non unâ redimiendum cidari attulisset Caput.

Eum, ut dicunt, sic dicent suum esse DIRECTOREM

Volboriensis in Majori Polonia,

Biatensis in Podlachia & Lithvania,

perantiquæ celebresq; nuper Colonix.

Si in parte exprimere possem, vel ea ipsa,
(In Academia Albæ Ducalis non pridem ejus Successor)
quæ non solùm hîsce oculis vidi,

& manibûs, revolvendo ejus Colonix documenta palpavi,
verùm etiam ex ore PROCERUM audiui,

pro amore Boni communis & Honoris Academici commendatione
quantum Vir Iste tulit, sudavit & alsit.

Sed non indigent digitò monstrari,
quæ usq; hodie publica versantur in luce.

Etsi Tullianis fontibûs ebria esset penna,

nunquam satis in paginam effunderet,

quas in faustissimo sui Regimine

curas solitudinesq; sustinuerat?

quâ prudentiâ, in educanda usus fuerat juventute?

quos pro vindicandis censibus sumptus erogaverat?

Habet si qua sui in parte *Lithvanus Sonipes,*

B

Dexteri-

Dexterrimos pro Focis *Achilles*
Illi Eum non sinunt recognoscere *Hironem*.
Si non desunt pii ad Aras *Æneæ*,
sed parati sunt suum *Anchisam*
etiam è sepulchralibus efferre cineribus.
Quamvis muti ædificiorum parietes
gratias illi agerent, si præ natura possent:
cujus operæ & pretio debent majori ex parte,
quòd elegantiori ore Illius Lycæi loquantur decorem.
Quantus fuerit in Viro hoc pro Juribus Academicis zelus?

Testem Te appello!

Judiciorum Tribunalitiorum M. D. Lithvaniæ
extra Atheniensium Areopagum percelebris Sedes *Vilna*.

Quam non peregrinando domi
toties nec suis viribus, nec sumptibus parcendo,
non ideo ut tui amplitudinem vidisset, profectus fuit,
verùm ut Studii illis in oris Academici
amplissimos lucraretur Mæcenates & Assertores.
Sive domi sive foris manentem
semper Illum Magnatum concomitabatur amor.

In Celsissima

PRINCIPE & DUCALI RADZIVILIORUM DOMO

ex incredibili sua prudentia,
ex mira rebus in agendis dexteritate,
ex integritate vitæ morumq; gravitate,
utì semper benè notus, ita nunquam peregrinus fuit.
Gentilitia DOMUS Hujus CELSISSIMÆ *Aquila*,
Hunc *Ganymedem* non solùm indies rapiebat ad mensam,
verùm etiam intima cordis patefaciebat penetralia,
Sicq; eum in Aulis PRINCIPUM,
quibus placuisse non postrema laus dicitur,
& domesticum, & familiarem faciebat.

*Est virtutis comes invidia,
plerumq; bonos insectari solet.*

Hæc

Hæc illi sæpè serpens in via,
& cerastes fuit in semita,
Sed tantum illi malevolorum obfuit livor,
quantum fonti luminum officiunt nubes.
Ejus semper intaminatus virtutis splendor,
sic ex illis, (quæ minimè dici poterant) erumpebat tenebris,
ut non solum perstringeret Zoilos, sed & excæcaret.

Vidit hoc Aquilinâ sui palpebrâ,
Virorum & ingeniorum Ocellus,
Qui pro innata **PRINCIPIBUS** perspicacia,
lintrem, à lintre,

Scapham, à scapha discernere poterat,
PRINCEPS *olim* **CELSISSIMUS,**
M. D. Lithvaniæ VEXILLIFER,
HIERONYMUS, FLORIANUS RADZIWIŁ,
quomodò debilius oculus etiam in Sole videt maculas,
quas tamen mens non admittit solertior.

Et ideo
toties de Viro hoc vivæ vocis testatus oraculô,
utinam equè similes **SALTSEVIO**
in Ducali hac Colonia haberem **DIRECTORES.**

Probavit id ipsum,
Subsectorum Lydius Lapis, & Arbiter,
Primorum Regni hujus, & M.D.L. Procerum Corculum,
Divini Honoris zelô Magnus **PONTIFEX,**
prudentiâ, authoritate, consiliô maximus **CONSUS,**
non solum **JAGELONICARUM** Craci in Urbe,
sed & **Vilscianarum** illis in Oris,
semperq; & ubiq; **Academicarum Musarum,**
Assertor, Protector, Mecænasq; amplissimus
Illustrissimus & Reverendissimus Dominus

LUDOVICUS de RIAUCOUR

EPISCOPUS Ptolomaidæ,
OFFICIALIS Generalis Brestensis,
& per Tractum Podlachiaë,
Slucensis, Narvensis, Bialensis &c:

P R Æ P O S I T U S,

Bene sibi notas, perspectasq; ejus habuit dotes,
cujus animi talenta non postremasq; virtutes
ut plurimum nuper æstimaverat,

sic & ad præsens æstimat ac appretiat.

*Pluris faciebat sibi unum Ephestionem Alexander,
quàm multos Antipatres.*

Ut cordi hujus Magni Præfulis Vir adhæserat iste,
& sinceræ intaminatæq; mentis probârunt signa,
& patetica incredibilis benevolentiaë evicerunt documenta,

Et ut quadam desideriorum corona

fuit Illi semper **LAURENTIUS,**
sic Ille **SAŁTSZEVII,** vel in hoc maximè non defuit votis,
quòd non solum Academici,
illiusq; Universalis Poloniarum in Regno,
primo ad Vandali ostia in Fonte Studii,
verum etiam Academicarum in partibus Lithvaniaë Musarum,
Magnus inter Maximos, sit *Protektor Mecenasq;.*

Quinimo

quot olim *Darius Zopyros,*
tot Ille semper optabat sibi **SAŁTSZEVIOS,**
utì **Virorum unum,**

Cui & cordis penetralia posset patefacere,
& negotiorum suorum committere molem.

Enimverò

*oblita nunquam Illi versatur in mente,
quomodo in Præpositura Bialensi*
sua Authoritatis, & laboris sub hoc **VICE-PRÆPOSITO**
infelices nunquam expertus fuerit vices.

Insuper

Insuper

Cujus dicta, (ut ajunt) aurò cedròq; notanda censuit,
& facta albò calculò notavit;

Virum omnibùs numeris absolutum,
Et quà agere, Et quà dicere paratum,
Sui GENERALIS OFFICII *Brestensis*
& per Tractum *Podlachia,*

CONSISTORIALEM habere voluit NOTARIUM.

Ast Vir Ille verè Academicus,
maluit gradum virtutis promereri,
quàm (ut plerisq; libet) fortune.

Non ex tenui illius Colonix Salario
sed quidquid ex Mathematicis Lucubrationibus,
quas PRIMORUM illis in oris PROCERUM
MAGNIS semper dicaverat NOMINIBUS
lucratus fuerat gratiosissimè,

id omne in Bonum Commune effusissimus
sinè omni repetitione in illam Coloniam transfuderat,

Nempe,

quæ ultra ordinariam perceptam, *quatuor erogaverat Millia*
hæc, ex retentis, per Successores vindicanda Censibus,
reparationis utilitatisq; publicæ gratiâ,
ut ex authenticis liquet documentis,
illi Academix liberalissimè cessit.

Illo sub Horizonte Academicarum Musarum plantationem,
non potuit non relinquere fructiferam;
cui pro incremento Academici Studii excolendi,
non modò semel ab UNIVERSITATE missus,
operosas, sedulò adhibuit manus,
verùm ternis vicibus à Protectoribus Ejus Colonix requisitus,
à PATRIBUS almæ hujus MATRIS missus,
o quantus! qualisq; zelus! amorq;!
sine dispendio virium suarum iterum rediit,

C

redeun-

redeundo, sed nemini præripiendo palmam
immortalis gloriæ Aureolam sibi comparavit.

Si hæc foris peregrina alicui videntur,
sunt domestica, in sinu Almæ hujus Matris documenta.

*Ut generosos semper & ubiq; locorum animos,
ita Viros verè Academicos,
ipse & nutrit, & exsatiat labor.*

Proinde

Universitati huic incorporatus,
laboris, & curarum in statione Academica semper famelicus fuit,

Cessit tandem Illi in alitum immortalis gloriæ,
quæ non est postrema pars laboris,

& alimentum Virorum in Universitate Nostra,
Aristotelicò Thomisticus-Cursus.

Fuit Ille Vir amator Sapientiæ.

In Logicis

velut Lydius aurum secernens à scoria Lapis
fraudes & sophismata detegendo
ipsam inquirebat veritatem.

In Physicis

ceu Sol suis radiis omnia pandens & aperiens,
naturas & abdita scrutando rerum
earum non petendo oracula Phæbi patefaciebat arcana.

In Metaphysicis

acsi Aquila, in profundam vallem è monte prospiciens,
rerum prima penetrando principia
profundissima manifestabat quæq;.

Quantùm Facultate in Philosophica laboravit,
non tantùm iu Libris Decanalibus sunt documenta,
verùm & publica disputationi expositæ testantur Theses.
Has unà cum Theologicis nuper dicaverat
Illustrissimo & Excellentissimo Domino

LUDO.

LUDOVICO *de* RIAUCOUR,
EPISCOPO PTOLOMAIDÆ,
OFFICIALI Generali BRESTENSI & per Tractum *Podlachia*
Post consummatum *Aristotelicum Thomistico* Cursum,
repetitis vicibus *Artistarum* DECANUS,

Facultatem Illam,

qua in Universitate hac dicitur Virorum Seminarium,
tuo in Magistratu nunquam remissus ab opere,
non modò excolebat usq; ad ipsam messem,
sed simul dignissimus PROMOTOR,
quot subjectis, tot exornavit floribûs,

ex quibus in tuo nunc Senio alma scientiarum Mater,
maturos eruditionis & gloriæ legit fructus.

Ordinarius nuper *Matheseos* PROFESSOR,
cursum & recursum revolvendo siderum,

Celestes in hoc vel maximè imitabatur Sphas,
quòd illi nunquam mora, nunquam requies fuit,
dum ad ipsum vitæ terminum, nunquam retrogradus,
circa idem laboris versabatur centrum.

Ut nulla APELLI fuit sine linea dies,
sic SALTSEVIO nulla effluxit hora,
quæ non fuisset ejus immortalis mensura gloriæ.

Nil unquam quantumvis fractis concessit viribus.

Ad qualemcunq; Academicam requirebatur Spartâ,
licet si pro dignitate atate & debilitate sua,
omnino stringi non poterat,

illam pro Bono Communi non rugosa acceptabat fronte.

Fuit illi usq; ad funera pertinax laboris studium.

Et ideo quod Viris Academicis commune
inserviando aliis, consumptus est.

Accepto nuper in *Geometrica dimensione* opere,
non Eum vix non ultra Annum protracta mora,
non temporis & àëris inclementia,

non demum fractæ potuerunt retrahere vires.
Redux, etiam ab his, à quibus exemptus fuerat curis,
utì nunquam sic & nuper exemptum non se voluit.
In Solemni die Resurrectionis CHRISTI Domini,
post Matutinum, Missam, Vesperasq;
in Ecclesia Divæ ANNÆ absolutas,
primò in febrim incidens,
dein omnibûs munitus Sacramentis,
atq; ultimæ voluntatis suæ
relictâ in manibus EXECUTORUM Dispositione,
post mediam, circa quartam horam, noctem,
placidissimè in Domino requievit.

Proh dolor!

jam Ille exigua clauditur in urna,
Qui de Regnorum & Provinciarum amplitudine,
collectam, typisq; mandatam nuper Geographiam,
Illustrissimo WIELOPOLSCIORUM insignitam Nomine
in Academi Luco, luci publicæ exposuerat.
Jam est expertus *rebus fata inimica secundis,*
Qui de Cometis, à condito Orbe non levè Opusculum,
sub Protectione *Illustrissimæ MALACHOWSCIORUM Domus*
pro exigentia temporis, & sua qua pollebat peritia,
Europæo visendum, legendumq; reliquerat Orbi.

Illi nunquam intermissus labor,
in astra, & ipsos fecit ad Superos iter.
Ecclesiæ Collegiatæ S. ANNÆ PRÆPOSITUS

Illius Præposituræ Bona Podstolice,
de labore manuum suarum,
quomodo in *adificiis, atq; Re æconomica,*
ad perfectiorem reduxerat Statum,
nisi ipse non posset videre livor.
In collato sibi ex unanimi UNIVERSITATIS voto,
Prossovicensi Beneficio,
pro restauratione, vix jam *in suis non sepultæ ruderibus,*
quam,

quàm, majori in parte reparaverat *Ecclesia*,
quos? quantosvè erogaverat sumptus?
quæ, pro ulteriori hujus Domus DEI reliquerat decore?
nulla obliterabit vetustas.

Si non unicuiq, concessum, de omnibus meruisse;
Vir Hic, integer vita scelerisq, purus,
singulorum lucrabatur corda, affectusq;
Promeruit propensissimam in se sui voluntatem,
Quem incredibilis erga omnes benevolentia,
præcellsa Generis, virtutum, & Sapientiæ claritas,
Literarum, atq, Literatorum amor,
innumera de UNIVERSITATE promerita
& ultra Oratoriam attollunt pennam,
& quôvis elogiô faciunt majorem,
Perillustri & Reverendissime Domine,

M. ADALBERTE GRZYMAŁA,

Sacrae Theologiæ DOCTOR emeritissime,
Ecclesiæ Cathedralis Cracoviensis CANONICE,
Universitatis & Collegii Majoris
SENIOR PATER dignissime.

Non modò vivit post fata superstes,
sed etiam in Tuo perennat corde,

virtutum ac scientiarum encyclopædia,
præcellentium ingeniorum majestas,
cultioris, & eruditi sæculi ipsa voluptas & gratia,
Cui ipse Tullius, togatæ cessit lauream lingua.

Perillustri Clarissime & Admodum Reverende Domine

M. ADALBERTE BIEGACZEWICZ,

Sacrae Theologiæ PROFESSOR,
Ecclesiæ Collegiatæ Sanctæ ANNÆ DECANE,
Florem Hunc Virorum LAURENTIUM,

nulla possunt fatorum ferire fulmina,

sub TUI gratiosissima Protectione,

Qui es Alma scientiarum Matris Corona,

Agellonicarum Musarum columen,

RECTOR MAGNIFICE.

Perillustri Clarissime & Admodum Reverende Domine,
Sacrae Theologiae DOCTOR & PROFESSOR,
Ejusdemq; Facultatis PROCANCELLARIE & DECANE.
Testatus es erga illum usq; ad funera TUI benevolentiam,
in lugubri nuper quem expedisti *Exportationis* Actu.

Nunquam è Vestrum excidet animis cordibusq; ,
Perillustri Clarissime & Admodum Reverende Domine,

M. JOANNES RYGALSKI,

Sacrae Theologiae PROFESSOR,
Ecclesiae Collegiatae Sancti FLORIANI CANONICE,
Ejusdemq; Capituli & Universitatis PROCURATOR.

Generose Domine.

ADALBERTE BANACZKOWSKI,

Illustrissimi Consistorii Cracoviensis INSTIGATOR;

Illustri & Admodum Reverende Domine,

JOANNES TARSKI,

Ecclesiae Collegiatae Sanctae ANNÆ CANONICE,

ultimae Illius voluntatis,

integerrimi & maestissimi PRÆSTITES.

In Vestrum manus

hanc præcipue post sui fata transcripsit partem,
quæ est & nobilior, & melior immortalitatis portio;

utpote Vir, Viris Illis

Quibus & integritas vitæ, candorq; sine cerussa,

& relictæ, super Bonis animi, locatio,

nota, perspectaq; semper fuerat.

Utantur alii beneficiis, velut floribûs,

tam diu gratiis, quàm diu recentibûs.

Nostrum verò CAPITULUM,

ut se sui PRÆPOSITO æviternè obligatum sentit,

ita Illi, quod votorum Tui est corona,

Ejusdem Capituli DECANE,

immarcescibilem perennis gratitudinis herbam,

ad immortalem Ejus in sinu æternitatis,

offert, dicat, litatq;

AUREOLAM.



7. XII. 10.

se,
OR,
NE.
am,

se,
Pro

I,

I
Ec



M.

Ec

11.10.



